

Konservy pro turisty

doporučí

— J. V. VONDRÁČEK, —

Praha I., Perlová ulice č. 10.

Račte žádat obširný ceník. — Zásylky na dobírku.

Humpolecké lodny

na obleky turistické a lovecké, jakož i jemné modní látky anglické a brněnské doporučuje v největším výběru a levných cenách při dobré jakosti obchodní dům

J. Novák,

Praha, Vodičkova ulice, jediné „u Štajgrů“,
Kolín, Rubešova ulice.

— Vzorky na požádání franko. —

PETR SVOBODA,

ryjec, ozdobník a emailleur v Praze, Bartolomějská ul. č. 309-I.

dodavatel klubu českých turistů a české ústřední jednoty velocipedistů v Praze, jakož i mnohých klubů v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Zhotovuje odznaky turistické, cyklistické a sokolské v emailii buď dle návrhů vlastních aneb jemu podaných vkusně a v cenách nejlevnějších.

J. VITEJČEK V PRAZE,

první obstaravatelský závod květin

Skořepka čis. 1058. naproti „Šturmovům“.

— Veškeré práce vazačské provádím vkusně. —

Velkoobchod květin. dovoz a vývoz.

Z nejkompentnějších kruhů nejlépe doporučen ku vázání kytic, věnců, jardinek, košíčků a jiných vhodných předmětů z čerstvých, sušených i umělých květin. Práce se provádí pod vlastním dohledem. Ručím tedy za správné a přesné dodání. Speciální závod k okrášení sálů i chodeb umělými, praeparovanými palmami všeho druhu.

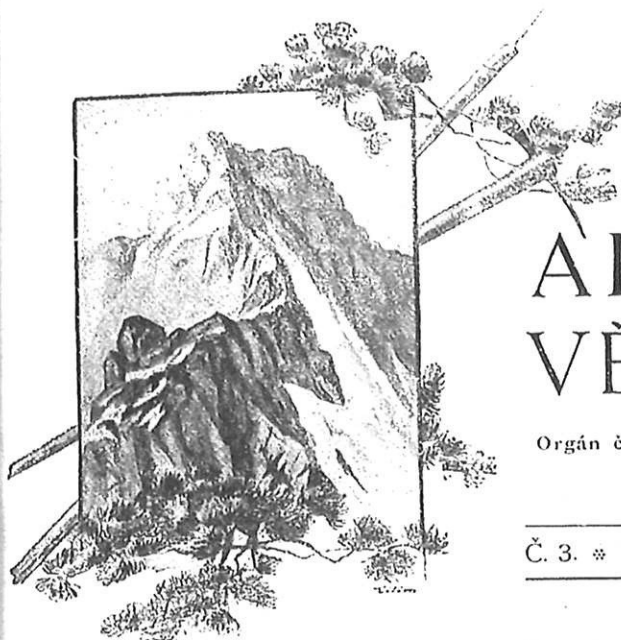
Věstník zasílá se členům českého odboru slov. alpského družstva zdarma. — Předplatné na rok l zl. 50 kr., pro členy klubů turistických l zl.

Věstník vydává český odbor slov. alp. družstva řízením Dra. Bohuslava Franty na Smíchově, Ferdinandovo nábřeží č. 16.

Alpský Věstník vychází prvního dne každého měsíce, vyjmajíc červen, červenec, srpen, září.

Zakládající členové odboru platí 60 korun jednou pro vždy. Skuteční členové platí ročně 6 korun (první rok kromě toho 2 koruny zápisného).

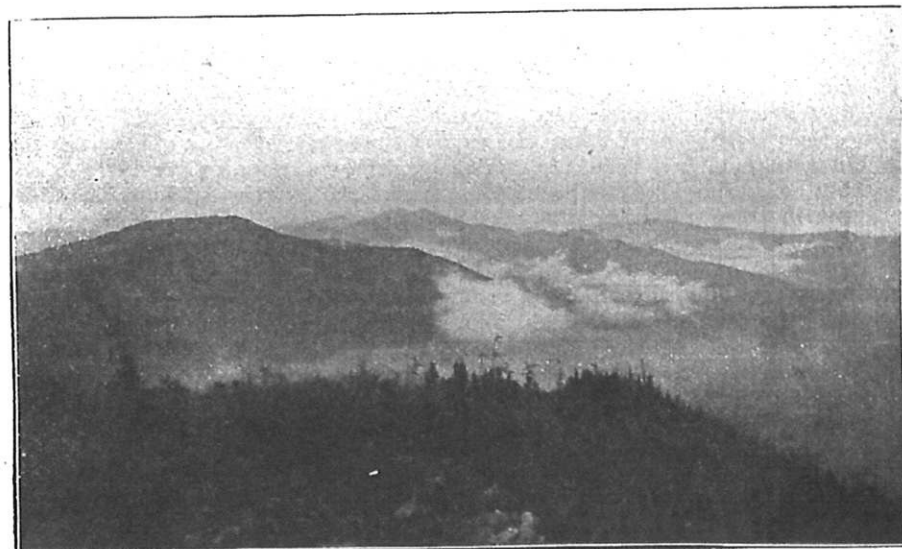
Tiskem České grafické společnosti »Unie« v Praze. — Nákladem českého odboru slov. alp. družstva.

ALPSKÝ VĚSTNÍK

Orgán českého odboru slovinského
alpského družstva.

Č. 3. * PROSINEC 1902. * R. V.

Pohled na Czarnohoru od Rebrowacze.

Dle fotogr. Dra. O. Frankenberga.

Na Czarnohoru.

Vzpomínky z letošní ferální cesty od Dra. O. Frankenbergra.

(Dokončení. *)

Děšt netrval dlouho a poněvadž jsme si byli zatím odpočinuli a den byl ještě dosti dlouhý, vyšli jsme si na blízkou Koźmieskou, táhlý to hřbet, na jehož jižním úpatí na malé pasece se schronisko naše nalézá a jehož nejvyšší bod měří 1414 m. Pohled na hory se všech stran částečně byl zastřen bílými mraky, ale pokud tyto tomu dovolávaly, byl velkolepý. Na jih a západ zakrývala další výhled vysoko nad nás vyčnívající Hoverla a sousední vrcholy Czarnohory, za to na sever a na východ skýtal se daleký rozhled po horách zarostlých na bocích tmavým smrkovým lesem s temeny a hřbety holými, svěže zelenými. Setkali jsme se s několika pasáky, kteří nás zavedli do salaše, kdež právě jiní při ohni se hřáli. Jeden z nich byl umělcem; zahrál nám na „trembitu“, rouru to přes 2 metry dlouhou, rovnou, březovou korou otočenou, z které vyluzoval tony poněkud podobné tonům z lesního rohu. Chtěl jsem si ho zvčnit, ale bohužel snímek se nepodařil.

Na večer opět spustil se déšť, který ale později ustal. Následující jítro bylo překrásné, na nebi, pokud je ze schroniska bylo lze přehlédnouti, ani mráčku, chladno při tom dosti citelné; teplota 4° R. Hospodář vzbudil nás po 4. hodině — totiž mne, neboť žena celou noc oka nezavřela, postaraly se o to blechy, které, bezpochyby delším postem hladové a žíznivé, v imposantním počtu se přihlásily a zvláště mou ženu za svou kořist si vyvolily.

Převodník osedlal koně a o 5¹/₂ vyšli jsme i s hospodářem, který se nám nabídl, že nás dovede na Hoverlu, kdežto převodník s koňmi dále za Pleccemi by na nás čekal. Šli jsme, znenáhla stoupající, z počátku lesem, přebrodili Prut, stoupali dále dílem pěšky, dílem koňmo; vyšedše z lesa octli jsme se mezi kosodřevinou (huculsky »žerep«) a horským jalovcem a za 1¹/₄ hod. v kotlině nedaleko salaše ve výši asi 1500 m, kde Prut, slabounký potůček, tvoří pěkný vodopádek. Zde opustili jsme průvodce a koně; my se dali v pravo vzhůru, převodník přímo k salaši a pak na levo vzhůru k sedlu mezi Pleccemi a Dancerzem. Šli jsme travou skoro přímo vzhůru, beze stezky, někdy mírně stoupající, někdy dosti strmě vzhůru se škrabající, průvodce náš, hospodář, jako kamzík stále před námi. V 8¹/₄ hod., tedy za 2³/₄ hod. stannuli jsme na vrcholu. Rozhled široko daleko báječný. Nad námi obloha bez mráčku, na jihu a jihozápadu v údolích něco páry, ale jinak celý horizont čistý; chladný vítr severozápadní, teploměr ukazoval ve stínu pouze 5° R.

Rozepisovati se podrobně o všech pásmech, vrcholech a údolích, jež s Hoverly do nekonečné dálky lze stopovati a které ve své ce-

*) V minulém čísle Alpského Věstníku nemilým nedopatřením byla na stránce 21. vypuštěna stať o výstupu na Hoverlu a sice mezi odstavcem předposledním a posledním (... rozumí se v Haliči samo sebou. — Když jsme následujícího dne...); aby pak celkový obraz nebyl porušen, nutno bylo v tomto čísle po vypuštění stať opakovati zakončení článku z minulém čísle a potom teprve v pojednání samém pokračovati.

losti tvoří obraz velkolepý, mně nelze, není také třeba, to nalezne čtenář dopodrobna vyličeeno v Hoffbauerově »Převodníku«. Také celkový dojem nelze lépe charakterisovati než slovy Hoffbauerovými: »Tak jako v Alpách rozlehlé ledovce, v Tatrách temné turně, tak na Czarnohóre turistu obdivem naplní nekonečná zeleň, bez hranic, která v dálece spojuje se s horizontem. Poněvadž všechny hřbety a vrcholy pokryty jsou planinami, na kterých viděti koliby a pasoucí se dobytek, a teprve níže, v hloubce prostírá se širý les, tvořící kol planin temné pruhy, zdá se člověku, jakoby stál uprostřed rozsáhlé stepi.«

Vrchol Hoverly je dosti prostranný a nalézá se na něm hraniční kůl mezi Haliči a Uhrami, jako vůbec přes Czarnohoru odtud až k Pip Ivanu táhnou se hranice haličko-uherské.

Asi 500 metrů pod vrcholem na svahu severním vyvírá Prut šesti praménky, které odtud s hůry zdají se stříbrnými nitkami v krátkce se spojujícími a tvořícími zmíněný již malý však vysoký (80 m) vodopádek. Na straně uherské podobně z několika pramének rodí se Tisa a četná jako zrcadlo lesknoucí se jezírka odrážejí se od zeleného okolí.

Pokochavše se pohledem, sestoupili jsme na straně jihovýchodní s vrcholu do sedla mezi Hoverlou a Pleccemi, pak opět vzhůru cestou kamenitou na druhý vrchol, Plece, a opět dolů na poloninu Poryževskou, kde nás převodník s koňmi a zásobami očekával. Cestou přemluvil nás hospodář, uváděje zejména, že převodník náš cesty nezná, že spoléhá na to, že se od salaše k salaši bude na cestu ptát, že pod Pip Ivanem je neproniknutelný les, ve kterém cesty neznalý snadno zblouditi může, abychom plán svůj změnili. Usnesli jsme se, že se dnes vrátíme do schroniska, zítra pak přes Maryszewskou přestoupíme do údolí Byrtzece a půjdeme, vynechavše ostatní část Czarnohory, do Žabiho. Jak ujednáno, také vykonáno. Po Poryževské sestupovali jsme nejprve poloninou, pak kosodřevinou; konečně lesem a měli na této pouti překrásný pohled na partii, kterou jsme právě byli vykonali: Hoverlu, přes jejíž temeno mráčky se táhly, a Plece po levé, velkou Maryszewskou po pravé straně, mezi oběma pod námi hluboký a široký úvoz černým lesem porostlý a v dálece širo-širý rozhled po jasnězelených hřbetech vroubených tmavým lesem starých smrků. Ve 12¹/₄ hod. v poledne byli jsme zpět ve schronisku. Odpovědně použili jsme ještě k malé procházce na Koźmieskou, s kteréž vyhlídka dnes byla mnohem volnější než včera.

Večer byl překrásný, teplota obstojná (v 7³/₄ hod. 10° R.). Sedíme pod přístřeškem a kocháme se pohledem na vrcholy Hoverly, Pleci a Poryževské; zdají se býti tak blízké, že by kamenem na ně dohodil. Na obloze nesčíslně hvězd, kolkolem ticho, jen lehký šumot ve vrcholcích stromů a praskání velikého ohně v blízké dřevěné »kuchyni«, při kterém převodník s hospodářem mamaligu vaří, přerušuje chvílemi klid krásného, nezapomenutelného nám večera.

Pro mou ženu nastlal hospodář, když se dověděl, co jí celou předešlou noc trápi, čerstvých haluzí. Přes to však s těžkým srdcem a se strachem kladla údy své na lože. Nebylo tak zlé jako včera, ač úplné pokoje neměla. Ostatně neměli jsme pokoje ani když za více než osm dní byli jsme již doma a já použil ku přikrytí velbloudí houně, kterou

výjimku zapsali se česky. Z jiných Čechů zapsalo se značnější procento německy ve slovinských lázních. Opravdu zdá se, že je marno poukazovat na tento nešvar, který nám dělá ostudu. Mnozí lidé ještě pořád nevědí, co je jejich povinností a nevědí, že se všichni Čechové, kteří po nich přijdou na Bled, dovědí o tom, co provedli. V jednom případě jsme zjistili, že vina nebyla na hostech, nýbrž na majitelce bytu; proto každý, kdo bydlí v soukromém bytě, nechť napíše celé udání česky nebo slovinsky sám. »Letoviški list« uveřejní jeho jméno, stav i bydliště v jazyku, v jakém host vše udá.

Vrtača v Karavankách (2179 m), jež ve štábních mapách označena je jménem Zeleniča, byla poprvé severní stěnou as 700 m vysokou slezena letos ing. Ed. Pichlem a A. Eitnerem z Vídně.

Chata pod Golici. Dne 14. září t. r. byla slavnostně otevřena kráňským odborem D. u. Ö. Alpenvereinu rozšířená chata pod Golici ve výši 1582 m v Karavankách. Příspěvky věnovaly zejména Kráňská spořitelna a společnost průmyslová. Při chatě vystavěna byla terasa, s níž otvírá se pohled na Julské Alpy. V chatě jsou tyto místnosti: v přízemí kuchyně, jídelna a dvě ložnice; v hořejším poschodí jídelna, komora hospodářova, ložnice, z které vedou vchody do 3 hostinských pokojů; tyto mají po 2 postelích a z oken vyhlídku na skupinu triglavskou; pro vůdce zařízena prostora v podstřeší. Chata má též vodovod. Asi 90 m pod chatou teče totiž pramen, jehož voda se nadržuje, žene potom pomocí zvláštního zařízení rourami v délce asi 170 m ku chatě a tam shromažďuje se v bassinu. Od chaty dosíci lze po pohodlné cestě serpentinami vrcholu Golice (1836 m) asi za $\frac{1}{2}$ hodiny.

Meteorologické stanice slov. plan. družstva jsou umístěny, jak našim čtenářům je známo, na Kredarici pod vrcholem Triglavu a na Sv. Joštu nad městem Kranj. Kromě toho zařízeny jsou stanice meteorologické na horním Kraňsku v Alpách tyto: v bochyňské Bystrici, v Bledu, v Gorje u Bledu, ve Sv. Kateřině u Tržiče, v Jesenici a v Kranjské Goře.

Lovčen. Každý turista snad, který zajede do Kotoru, spojí s návštěvou jižní Dalmacie aspoň výlet do Cetyně. Z Njeguše, kde činí zastávku ti, kdo jedou povozem po silnici, i ti, kdo jdou pěšky starou stezkou z Kotoru do Cetyně, jde se na Lovčen (1759 m.) dvě hodiny. Pro pěší turisty je lépe, uhnou-li v pravo as půl hodiny před Njeguší; získají tak hodinu. S Lovčenu vidí se celá Boka Kotorská, Krivošije, pustá horská kotlina Njeguše, daleko do Hercegoviny a Bosny, i širé moře adriatické. Na jih zří se Cetyně, celá úrodná část Černé Hory k Podgorici a Skadarskému jezeru, jež přehlídne se celé, a za ním vystupují do výše přes půl třetího tisíce metrů posněžené hory albanské do veliké dální.

Obecní výbor ve sv. Štěpánu u Lubna usnesl se nádraží c. k. rak. drah státních spojití s obcí lávkou přes Muru a bude též odevzdána užívání od Nového roku 1903.

S Javorníku (1242 m; východištěm je stanice Logatec na jižní dráze) nádherně vidí se celé Saviňské Alpy s Grintovcem. Kromě toho vidí se část Karavanek, velká část Julských Alp s Triglavem a Čanynem, a ovšem siné moře, jež je dosti blízké, tak že lze dobře doporučit turistovi učinit mezi Lublani a Terstem návštěvu Javorníku.

*

Klub českých turistů.

Klub českých turistů v Praze pořádá dne 7. a 8. prosince t. r. divadelní vlak do král. města Plzně a zve vřelým přípisem členy našeho odboru v naději, že hojně zúčastní se této návštěvy.

Lounský odbor Klubu českých turistů postaví na Červeném Vrchu ve Středohoří chatu. S Červeného vrchu širý je rozhled po Středohoří i na dále. Výlohy mají se hraditi půjčkou 1600 K, rozvrženou na podíly po 20 K, které splatí se nejdéle v 10 letech. Se stavbou chaty počne se brzo z jara. Vitáme s radostí podnik lounského odboru, kterým usnadní se výlety do vábného Středohoří v létě i v zimě. Úpis podšlu rače pp. členové adresovati odboru Klubu českých turistů v Lounech.

*

Chaty.

Novou chatu na Hofpürglu v západní skupině dachšteinské vystavěl linecký odbor D. u. Ö. Alpenvereinu a byla též otevřena dne 10. srpna t. r. u přítomnosti asi 300 účastníků.

Wiener-Neustädterhütte ve výši 2216 m na rakouském území Zugspitze (2968 m) měla letos do 28. září 1409 návštěvníků, o 101 více roku loňského; příjem za přenocování činil asi 440 K, proti loňsku o 40 K více. Chata stojí 19 let a obnáší celkový počet návštěvníků 12.916 — ročně průměrem 680.

Chata Solsteinská byla letos přístavkem rozšířena. K chatě dostati se lze z Innsbrucku nebo Zirlu za 4 hodiny a usnadňuje zejména výstup na oba Solsteiny.

Höllerhütte v údolí matschském, náležející pražskému odboru D. u. Ö. Alpenvereinu, stala se v září obětí lupičů. Hospodářství na chatě bylo ukončeno v polou září a chata uzavřena. Když 22. září odebrala se do chaty A. Heinischová, jež v létě na chatě hospodařila, aby odtud odnesla knihu cizinců, zastihla k svému úžasu a leknutí v chatě nějakého muže, an si pochutnával na jídlech i nápojích. Jsouc sama, nemohla ovšem na vetřelce se odvážit, nával na jídlech i nápojích. Jsouc sama, nemohla ovšem na vetřelce se odvážit, i odešla ven, aby někoho přivolala na pomoc; toho okamžiku užil zlosyn a zmizel. Heinischová odešla do Gliersdorfu, oznámila věc na četnické stanici a vrátila se s jedním četníkem do chaty, aby škodu zjistili. V jídelně nalezli spoustu, kachlová kamna byla rozbořena, u všech obrazů byly skla a rámy rozbity, rovněž zničen byl krásný vycpaný orel; úplně zkaženy byly hodiny, budík, aneroid a termometr, jedna zásuvka kredence rozřezána. Kukátko, jedny střevice a stůl poškozeny, všechny domácí střevice rozřezány. Kukátko, jedny střevice a příbory jídelní zmizely, rovněž asi 800 pohlednic. Ze nejvíce si lupiči pochutnali na zásobách jídel a nápojů, netřeba podotýkati. Pachatelé posud vypátrání na zásobách jídel a nápojů, netřeba podotýkati. Pachatelé posud vypátrání nebyl a proto vypsál pražský odbor na jich dopadení odměnu 50 K. Celkem byla spůsobena škoda v obnosu 500 K, z toho obnáší cena uloupených potravin 142 K.

Chata Viléma Eicherta na Grosse Kanzel (Hohe Wand) bude dle sdělení odboru D. u. Ö. Alpenvereinu ve Víd. Nov. Městě ohostěna v neděli a ve svátek po celou dobu zimní.

Sváčarský alpský klub otevřel novou chatu spolkovou dne 6. července t. r. pod Balmhornem, zvanou »Wildelsigen«. Chata jest ve výši 2300 m, zařízena pro 16 osob.

*

pak 20—27.5^o „ upravena byla území některých bystřin horských (Langbach, Aurach, Ischclfluss, Ramsau-, Mitterweissen- a Kesselbach, Gosaubach a j.). Práce provádějí se od r. 1900. a pokračují do r. 1907.

(Ö. Woch. f. d. öf. Baudienst.)
Ve švýcarském Engadinu v Saint-Moritz staví se obrovský hotel, který bude mít přes 400 loží. Podnikaví stavitelé očekávají pro nový hotel, který bude opatřen včří šedesát pět metrů vysokou, velikou návštěvu, neboť dráha albulska bude otevřena již v příštím červenci.

Velká jeskyně byla objevena dle »Revue Alpine« několika turisty z Zurichu v engadinském údolí Muotta. Jeskyně má dvě poschodí; turisté dostali se na dálku skoro 8 km. Byla by to tedy největší evropská jeskyně.

V Zermattu konán byl letos kurs pro vůdce; aspiranti byli vyučováni v topografii, všeobecném zeměpisu, ve čtení map; rovněž bylo jim vysvětlováno, jak se mají zachovávat v případech nebezpečí a tehdy, přihodí-li se nehoda. Praktické cvičení odbyvali kandidáti vůdcovství na Hörnli (malém Cervinu) a na svazích velkého Cervina (Matterhornu).

Na vrcholu Cervinu sloužena byla mše sv. poprvé abbém Carrelem, který letos vynesl s několika vůdci železný kříž na vrchol a zasadil jej zde v upomínku na výstup.

Švýcarské hotely. Ze statistiky, vydané společností švýcarských hotelierů za rok minulý, z níž přinesly také některé denní listy výňatky, uvádíme některá data, která dle našeho domnění nebyla uveřejněna. Největší počet loží pro cizince z celých Švýcar má Lucern, totiž 4675, na druhém místě jsou Interlaken (4149), na třetím Montreux s okolím (3948). Výše v horách mají: Saint-Moritz 3037 loží, Davos 2846, Zermatt 1253, Grindelwald 1166, Beatenberg 1028 loží. Na svazích vrchu Rigi nalezne 2034 turistů nocleh, ve hlavním městě Švýcarska, v Bernu, »jen« 1035. V poměru ke Praze je to přece jen skvělý počet.

V Savojsku i v Chamonix rozprášili se hosté v prvních dnech druhé polovice října úplně; hotely zůstaly opuštěny pro bídné počasí; ve světovém místě Chamonixu zůstalo několik jen osob.

Club Alpino Italiano. Tento alpský spolek má celkem 34 odborů po celé Itálii a čítal 30. června 1902 celkem 5333 členů, z nichž 175 doživotních. Vydávání publikací má na starosti zvláštní komitét a rovněž zvláštní komitét pečuje o vydávání měsíčníku »Rivista mensile«.

Výpravu na Hindukuš podnikl O. E. Eckenstein z Londýna s alpisty Dr. H. Pfannlem z Vídně a Dr. V. Wesselym z Lince; k výpravě přidružili se ještě švýcarský lékař Dr. Jules Jacot Guillarmod, Guy Knowles z Londýna a E. A. Crowlay ze Škotska. Výprava stihla 20. března t. r. do Bombaye, odebrala se po krátkém odpočinku po dráze přes Ambalo do Rawal-Pindi a odtud povozy do Srinagaru, kde byla 5. dubna. Srinagar leží asi 1700 m vysoko; cestovatelé nadšeně líčí krásnou jeho polohu a rozhled na Himalayu. Tu chystala se výprava delší dobu a když byla řádně opatřena, vydala se Kašmírkými horami do Baltistanu (19. května). Později však zhoršilo se počasí tou měrou, že na další cestu nebylo pomýšlení. Tábor výpravy po celých šest neděl rozložen byl v horách ve výši 6000 m, ano oba jmenovaní alpisté strávili asi týden dokonce ve výši 6300 m. I nezbývalo, než se vrátiti a pro tentokrát od výzkumů v horách těch upustiti.

*

Švýcarské scenerie.

Napsala Božena Viková-Kunětická.

Od paní Vikové-Kunětické čekali jsme hezkou, poetickou, silnou věc. Těšili jsme se, že genu, pěstovanému v naší literatuře ne mnoho, ale odevdávna, a to od nejlepších, přibude něco, něco cenného, čím budeme se moci pochlubit. — Když kniha vyšla, znali jsme ji už. Myslím, že vše bylo již uveřejněno ve feuilletonech »Nár. Listů«. Ale se zájmem četli jsme scenerie znovu. Proč? Všechny na poprvé bavily, některá odpuzovala, jiná vystihla velmi krásně půvab švýcarské přírody, jiná zase má čistý půvab naivnosti, v dobrém toho

slova smyslu. A škoda, že té rozkošné naivnosti není v knize více na úkor abstrakci, na úkor té filosofie, po cestě, doma — řekněme zblázněně, ač to po-divně zní. — Je přirozeno, že referující o knize, ve které píše se nejednou o nesmírných obtížích horských pochodů, dotkneme se také v alpském listu toho, co paní Viková-Kunětická píše o slézání hor a o horských turách. Před mnohými lety psalo se tak o hrůzách výstupů, to je pravda. Když však dnes někdo, a byť by to byla dáma, píše o cestě po rhonském ledovci a na Gorner-grat, tak jako spisovatelka, tu je naivnost v tom. Ale buďsi; má to svůj půvab a nazírání nezkušené turistky v horách je mnohdy velice zajímavé. Je to přirozeno pro deuru roviny a města. Takový názor se mění zkušeností, a pudge-li paní spisovatelka brzo zase do hor, bude druhý spis její rovněž tak zajímavý, snad zajímavější ještě pro různost posudků jejích. — To je vlastně pro posudek scenerií vedlejší; avšak je vysvětlitelno, že zmiňujeme se o tom. Hlavní je, jak píše paní spisovatelka o zažitých dojmech v městech i přírodě. Velmi zajímavé je to vždy. Ale — to je právě to slůvko »ale«; vysvětlujeme si dobře, že někdo, kdo neumí jinak, píše o velebné přírodě třeba špatně; ale to si nevysvětlím, že někdo, kdo má takovou schopnost skvěle líčiti perem jako spisovatelka, může psáti o přírodě tak umělkovaně, strojeně, ba nuceně a násilně, tak jako by nedovedl napsati věc, která jde k srdci — a přece by lehce to dovedl, o mnoho lehčeji než tak, jak usiluje psáti. Každý sebe bizarnější nápad, na němž viděti je, s jakou lopotou, námahou byl směstnán, sešňořen do slov, nelze přece považovati za ladný, za poetický. A takových nápadů, t kových lopotných sentencií, porovnání hemží se v knize mnoho. Přečti scenerie počínající první »na bodamském jezere«, které líčí se ti tak, jakoby nebylo nic krásnějšího na světě, v níž se dovíš, že švýcarský břeh je bizarní a že pryč na něm vstává Sentis, pronikní mlhou, kterou nádhře opustila, prober se sentencemi možnými i nemožnými — ale když potom čteš poeticky psaný večer v Interlaciích a »chvilu v Bernu«, která je psána přirozeně, prostě, ne dělaně, je ti dobře a jsi spokojen. A ve vroucí, něžné poetické vzpomínce na domov jako by paní Viková-Kunětická našla sebe, srdce a nepracovala jen hlavou. A přece brzo potom odbývá suše tklivé události, ač jinde při různých nepatrných věcech překypuje čitem. — Paní Viková-Kunětická pudge jistě znovu do přírody, do hor; na druhé její scenerie jsme velmi žádostivi.

*

Zprávy spolkové.

C. k. ministerstvo železnic povolilo subvenci 200 K na »Julské Alpy«, jež letošního roku odborem našim byly vydány (v. publikace odborem vydané na konci tohoto čísla).

První společenský večer alpský po prázdninách pořádán byl dne 6. listopadu v dolejších sálech ostrova žofinského a byl neobyčejně hojně navštíven. Na programu byla alpská večere, záležející z hrachové polévky, kráňských klobásů se zelím, mladého kamzíka s polentou a z pohankového nákypu, jež všemi hosty byla za znamenitou uznána a úprava její velice chválena. Po večeri rozproudila se zábava, o jejíž průběh nejvíce zásluhy získala si ovšem »Kytara«; přítomní studující slovinští pak přednesli některé národní písně své. — Účastníci večere velmi si pochvalovali víno, které jim bylo kredencováno. Veškeré láhve dolnokráňského tohoto »cvička« věnoval přítel S. P. D. pan vrchní ředitel Karel Hrazánek ve prospěch české chaty, začež mu vyslovujeme díky neupřímnější. Cviček valně přispěl k náladě onoho večera, vzbudiv zejména u těch, kteří v létě v našich Alpách prodlávali, živé upomínky na strávené tam večery »při cvičku«.

Nové pohlednice ze Slovaných Alp byly vydány a budou zejména tím milou vzpomínkou, kdož letos v horách těch trávil. Jsou to: Z Mlinarského Sedla na Grintovec I. a II., Na Mlinarském Sedle a Partie z cesty na Grintovec.

Noví členové:

- Pan Frant. Nepomucký v Král. Vinohradech (zakládající).
 * MUDr. Vilém Jandl v Místku,
 * Viktor Dvorský právník v Praze,
 * Jiří Čermák, právník v Praze,
 * Edvard Sedý, asistent fin. řídít. v Praze,
 * Antonín Kašpar, učitel měst. školy na Smíchově,
 * MUC. Jaroslav Dlouhý v Praze,
 * Emil Dvořák, úřed. zem. banky v Kr. Vinohradech,
 * Dr. Václav Schuster, koncíp. obch. komory v Praze,
 * Frant. Čermák, právník v Praze,
 * Josef Strádal, kand. ing. v Praze,
 * Edmund Kaizl, úředník banky v Karlíně.
 * Dr. Vinc. Jirgl, dosaváde činný člen, stal se členem zakládajícím.

*

Další výkaz o příspěvcích na českou chatu.

Slečna F. Neumanová v Praze	K.	5	—
Pan stav. rada Ant. Landa v Praze	"	4	—
Slavný odbor klubu českých turistů v Strakonici	"	10	—
O svatbě pana prof. Ant. Dvořáka v Benešově vybráno	"	35	—
Cení	K.	54	—
K tomu dle posledního výkazu	"	10.899	25
Úhrnem »		10.953	25

V Praze, dne 1. prosince 1902.

Odbor vydal nákladem svým publikace:

Slované Alpy (redakcí Dra. St. Prachenského), nezbytnou příručí knížku turistů v Saviňských Alpách, Karavankách, Julských Alpách a v Krasu. Cena pro členy 1 kor., pro nečleny 1 kor. 60 hal. V komisi kněhkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Saviňské Alpy (napsal L. Mareš), úplného a dosud nejjednoduššího průvodce po Saviňských Alpách se zvláštním zřetelem k Jezersku. Se 2 mapami a 5 ilustracemi. Cena i s dodatkem r. 1902 vyšlým 2 K. V komisi kněhkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Julské Alpy. Nejjednodušší průvodce pro každého. S mapou, 7 panoramaty, 3 diagramy a plánem Lublaně. Cena 3 K 50 h, pro členy 2 K 50 h. V komisi kněhkupectví Fr. Řivnáče v Praze.

Spolkové odznaky (po 2 korunách) a **dopisnice** s pohledy ze Slovaných Alp dostati lze v kanceláři p. Dra. St. Prachenského v Praze Zderaz č. p. 1947-II.

Žádáme snažně pp. členy, aby sdělili nám každou změnu bytu; neboť jen tenkrát je možno, aby „Alpský Věstník“ docházel správně.

Fotografické přístroje

všech druhů a velikostí,

skioptikony, stereoskopická kukátka

a veškeré potřeby za nejlevnější ceny

u výrobce **J. VOJTY**, Smíchov 455.

Filiálka: Ferdinandova třída č. 6., proti české spořitelně.

Sanograd u Kráně,

železniční trať

— Trbíz — Lublaň. —

Letoviště pro cizince pod lékařským dohledem mezi horami, v samotě, 465 m nad mořem. Komfort v každém ohledu. — Výtečný pobyt pro rekonvalescenty.

Sézona od května do října.

Cena 6 K. za zdravou i vydatnou stravu s vínem, byt, za vzduchové, pískové, slunečné, teplé i studené lázně i elektrické osvětlení. Dvakrát za týden navštěvuje lékař letoviště.

Vlastník:

Dr. E. Globočnik.

Sochařský závod

B. Hlaváček,

Praha VII., Vinařská ulice č. p. 525.

Skład všeho druhu pomníků, mramorových desk a patentních valch (na prádlo).

Doporučuje se ct. obecnstvu ku provádění všech prací do oboru tohoto spadajících, jako

hotovení soch, stavění hrobek, pamětních desk

od jednoduchého do nejsložitějšího provedení

z rozličných materiálů v cenách nejlevnějších.

Vzoroky franko! — Cenníky zdarma.